

Вірш-безконечник

Олександр Виженко

У Івана Кавуна
Був баштан на два вікна.
Серед жовтих кавунів
Пас Іван наш горобців.
Сто пухкеньких, рум'яненьких,
Як та паця рожевеньких,
Як той півник бідовеньких,
Як яєчко чепурненьких, –
Сто веселих горобців.

Раз під вечір – цвінь-цвірінь!–
Спав Іван, хропів курінь.
Ті похмурі горобці
Подзьобали кавунці;
Сіли хутко у ракету
І покинули планету.
Десь у Космосі літають,
Всіх, хто слуха, сповіщають:
– Побрехеньок в нас нема...
У Івана Кавуна
Був баштан на два вікна...